

Temo bodočnosti

prodreti nam ni usojeno, ali to je gotovo, da bodočnost nervoznih, nespečnih in lahko razdražljivih ne more biti prijetna, ako pravočasno ne mislijo na jačanje in pomirjenje svojih živcev. Umivanje in drgnjenje z že 27 let pri-

kratje izgubili precej glasov. Po volitvah so hoteli demokracije in so deloma tudi pokazali svoje masčevanje radi poraza pri volitvah nad našimi somišljeniki. Železniški čuvaj Ulag je moral iz Rimskih toplic v Grobelno. Seveda je prišel nazaj sedaj na jesen, vendar ima občutno škodo, ker je pri selitvi prodal svoje gospodarsko orodje. Omeniti je treba, da niso posebno značajni naši demokracije, med tem ko so skoro vsi v privatnih pogovorih obsojali Ulagovo premešitev, je bilo vendar znano, da so ravno sami zahtevali njegovo premešitev! Tudi veliko drugih, kakor so se nekateri demokracije hvalili, bi bilo od tukaj morali iti v stran radi tega, ker nečejo trobiti v demokratski rog. To je torej tisto veliko delo naših demokratov za ljudstvo. Danes že gre demokratska stranka v franže, ker stranka, katera ne more kaj drugega pokazati, kakor preganjanje drugače mislečih, ni vredna, da živi!

Okrajni zaupni shod SLS za ormoški okraj se vrši v sredo, dne 5. januarja, ob pol 10. uri dopoldne v Ormožu v katoliškem domu. Krajevne organizacije ormoškega okraja, pošljite svoje zastopnike v čimvečjem številu!

Čuden pogreb. V deželi Hadžiloja so imeli prečuden pogreb. Naprej jo je mahal fantalin, ki je imel dolg drog in na drogu »Kmetijski list«. Za njim je šel debel mešetar, zavil v kosmat kozuh. Krsta je bila pokrita mesto z lepimi vencami, z raznimi brezbožnimi listi; čital si lahko naslove: »Stajerec«, »Domovina«, »Tabor« itd. Ko so pogrebci položili mrljico v grob, so mu postavili še znamenje z napisom: Tu počiva naš zvest naroda in čitatelj. Dragi bralci »Slov. Gospodarja«! Ali si želite tudi vi podobnega pogreba? Menda ne. Slab list bo slab legitimacija za nas, ko bomo potrkali na nebeska vrata. Sv. Peter nam bo rekel: Nisi iz moje črede; poznam svoje ovce, toda tebe nisem videl med njimi. — Toda pustimo šalo na stran. Resnica je, da je tudi naročanje in čitanje protivskega lista greh proti prvi božji zapovedi, naročanje in podpiranje krščanskega časopisja pa dobro dejanje, praktična krščanska vaja. V krščanskem duhu pisan časopis smeš roke dati tudi nedolžnemu otroku, brezbožne liste skriva sam oče pred svojimi otroci. Podpiranje dobrih listov nam bo dalo sladko zavest, da smo hodili pravično pot. To zavest velimo vsem. Zato pa se oklenite vsi našega krščanskega časopisja! Po brezbožnih nazorih je lahko živeti, po krščanskih načelih pa sladko umreti. In to je želja in tudi cilj vseh in vsakega. Bog živi vse naše prijatelje in naročnike!

Smrtna kosa v Smartnem pri Slov. Gradu. Dne 26. t. m. ravnino na Božič nas je zapustila vzgledna Turčnikovova mati iz Golavebuke. Dolgo je bolehal. S krščansko potrpežljivostjo je prenašala svoje trpljenje. Bila je znana daleč naokrog, predvsem planinci, ki so romali na Kopo, jo bodo zelo pogrešali. Bog povrni blagi materi v nebeski domovini.

Iz društvenega gibanja v Makolah. Prav redko se oglašamo Makolčan po časnikih. A nekatere novice vendarle naj izve zunanji svet, zato jih priobčujemo: Naš Društveni dom je bil v tem letu popolnoma prenovljen. Zunaj renoviran, a znotraj prav primerno in okusno preslikan. Vsa slikarska in plesarska dela je na občo zadovoljnost izvršil g. Kvas iz Poljčan. A tudi društveni oder je preurejen. Dobili smo lepe nove kulise, ki bi bile v čast tudi večjim odrom. Za vse to pa gre zaslug slavnemu odboru naše Posojilnice, predvsem njenemu načelniku, preč. g. župniku Fr. Segula. Bodi mu tukaj izrečena javna zahvala za vse, kar je storil za našo mladino. — V že prenovljenem Društvenem domu smo 8. decembra obhajali Slomškovo slavnost. Veleč. g. kaplan Srečko Vrščič je v celournem predavanju obširno govoril o življenju in delovanju velikega Slomška. Sledile so deklamacije raznih primerenih pesmi, tudi nekaj Slomškovih, vmes pa je naš dobro izveščani pevski zbor pod vodstvom g. kaplana prepeval izključno Slomškove pesmi. — Na Stefanovo je naše Prosvetno društvo uprizorilo igro »Mlinar in njegova hči«. Igra je za naš oder in naše igralce bila gotovo težka. Reči pa moramo, da so igralci brez izjeme vsi častno rešili svojo nalogo. Mnogi inteligenti, ki so predstavi prisostvovali, se niso mogli dovolj načuditi, kaj znorajo kmečki dekleta in kmečki fantje. — Na splošno željo se predstava ponovi na Treh kraljev dan. Kateri ste bili zadnjič zadržani, pridite!

Smrt v St. Ilju pri Velenju. Dne 22. decembra je umrl tukaj 16 letni mizarski vajence Franc Tepez na vnetju možgan. Trpel je silne bolečine. Isti dan je umrla Alojzija Triglav, žena kolarskega mojstra, po dolgi in hudi bolezni, katero je voljno prenašala. Rajna Lojza je bila iz znane Adamove hiše in daleč na okrog iskana šivilja. Rak na jetrih jo je spravil šele 44 letno v grob.

Vlom in tatvine v gornjeradgorskem okraju. Neprijetno razpoloženje po minulih božičnih praznikih in najbrž prazne listnice so v noči od 27. do 28. decembra napotile neznane zlikovce do vloga v trgovino Jožefa Hermana v Očeslavcih. Zvenketanje šip na oknu in vžgana vžgalica prebudila v trgovini spečega brata gospe Herman. Ker se ta na omenjeni ropot takoj dvigne, sproži eden iz repetirne pištole strel skozi okno, katera ga k sreči ni zadela. Lopovi videvši, da bi se hitro dalo poklicati pomoč, zbežijo in se ne more beležiti druga škoda nego pobite šipe. Tem huje so pa gotovo isti lopovi gospodarili isto noč v kake pol ure oddaljeni trgovini Sever v Ivanjcih. Izdrli so okno ter odnesli raznega

ljubljenim domačim sredstvom »Fellerjevim« blagodišečim »Elsafudom« umiruje, daje zdravo spanje, krepi živce in mišičevje, olajšuje bolečine v glavi, zobeh in licu ter se izkaže zmirej kot izvrsten kosmetikum. Vedno zopet slišimo hvaliti Fellerjev »Elsafud« kot zanesljivo domače sredstvo zoper revmatične bolečine. Močnejši in boljega delovanja kot francosko žganje. 6 dvojnatih ali 2 veliki

blaga in denarja v vrednosti, katera še ni ugotovljena. Te novice so vzele ljudi, še bolj pa oblasti, ki pridno poizvedujejo za storilci.

Zogel ponarejevalci denarja. Nedavno je celo Dravsko polje in Maribor razburjala aretacija ponarejevalca denarja Potočnika in njegovih številnih pomočnikov. Te dni so slučajno blasti dobile v roke še mnogo opasnije tižce. V Novi Gradski, malem mestecu Slavonije, sta se pred Božičem pojavila dva elegantna tučca ki jih nihče v mestu ni poznal. Nobene sumljivosti ne bi bila vzbudila, da ni eden od njih nedostojno razžalil županove hčerke; ki je to povedala očetu. Župan se je pritožil na policijo, ki si je hotela na to oba tučca od bliže pogledati. Policijski stražniki so dobili nalogo, da oba privedejo na policijo. Med potom sta oba neznanca policajem pobegnila in dosedaj ju še niso mogli najti. Preiskali so nato njune kovčke in v velikansko začudenje vseh našli v njih ogromne množine ponarejenega denarja — tisoč dinarskih bankovcev, za skupno 7 mil. 600.000 dinarjev. Ogromno svoto sta oba neznanca najbrž pritohotapila preko meje iz Madžarske ter skušala pri nas denar spraviti v promet. Dosedaj se še ni pojavil noben omenjenih tisočakov v prometu in policija upa, da ji je padla v roke cela svota, prenešana preko meje. Denar je bil najbrž izdelan v Budimpešti, kjer obstoja cela industrija za inozemske valute, za katero je cela javnost, da je v rokah madžarskih fašistov ali »Probujajočih se Madžarov«. Tu so bile ponarejene čehoslovaške krone in zadnji čas francoski bankovci po 1000 frankov.

Iz življenja naših rojakov v Franciji. Citatelji našega lista, ki bivajo v Franciji kot delavci, nam pošiljajo čestokrat dopise, v katerih popisujejo rojakom v stari domovini svoje življenje in svoje težave. Naših rojakov v Franciji je zelo veliko število; hvala Bogu, v narodnem in verskem oziru se nam še dosedaj niso oddaljili. Ostali so še vedno zvesti Slovenci in dobri katoliki. Imajo svoja slovenska katoliška društva, v katera prav pridno zahajajo ter se zabavajo v svojem materinem jeziku. Splošno veselje je sedaj zavladalo med njimi, ko so dobili svojega slovenskega duhovnika, č. g. Franca Gornika, katerega jim je na njihovo prošnjo poslal blagoraklojeni knezoškof ljubljanski. Sedaj imajo vsako nedeljo v dveh največjih slovenskih naselbinah slovensko sv. mašo; zjutraj ob pol devetih je sv. opravilo v Lieninu, ob 12. uri pa v pet železniških postaj oddaljenem Les Mines Bruay. V Franciji od dne do dne narašča draginja, ne samo pri živilih, ampak pri vseh stvarih. Draginja narašča, doklad pa delavci ne dobivajo. Letos so imeli naši rojaki prvokrat svoje slovenske polnočnice, pri katerih so prvič na Francoskem donele slovenske božične pesmi. Marsikateremu so zaigrale solze v oči, ko je tako daleč od svojega rojstnega doma praznoval Božič. Dne 4. decembra so imeli naši rojaki veliko slavnost. Blagoslovljena je bila nova cerkev sv. Petra. Dan 4. decembra se praznuje sploh po celi Franciji kot velik rudarski praznik in vse delo v vseh rudnikih tega dne počiva. — Naši rojaki nameravajo meseca maja 1926. leta prirediti skupno romanje v Raichenburg. Romanje nameravajo prirediti skupno iz vseh krajev Lotaringije iz Lienina, Bruaya, Pas de Calaisa. Za Novo leto pošiljajo vsem rojakom v domovini iskrene pozdrave ter jim kličejo: Na svidenje v našem lepem Rajhenburgu!

Katastrofa v Tišem oceanu. V Tišem oceanu se je nahajal med številnimi drugimi otoki majhen otočič Lap. Pred vojno je bil last Nemcev, po vojni so ga pa zasedli in obdržali kot last Japonci. Vsega prebivalstva na otoku je bilo okrog 8 tisoč, večinoma sami črnopolci domačini, nekaj belcev in nekaj Kitajcev in Japoncev. Domačini so živeli brezskrbno življenje — zemlja v teh vročih krajih rodi brez obdelovanja. Tuji — Evropejci in Kitajci — so pa bili po večini trgovci. Pretekle dni pa je zadela otok strašna usoda. V Tišem oceanu včasih divjajo strašni viharji, z druženi s podmorskimi potresi. Taka katastrofa včasih pogoltne cele otoke. In ta usoda je zadela tudi otok Lap. Zadnje dni pred Božičem je divjal na Tišem oceanu strašen vihar, ki je trajal mnogo dni. Ko se je morje pomirilo, se je pričel zopet promet z ladjami. V grozo so opazili mornarji, da otoka Lapa ni več nikjer. Na mestu, kjer bil moral otok stati, se je razprostiralo morje. Otok je izginil skupaj z vsemi živimi bitji v morskih globinah. Nihče od prebivalcev ni strašne katastrofe preživel, da bi opisal strašno usodo otoka in njegovih prebivalcev.

Srečo dosežer v novem letu samo, ako naročiš, srečne bogate loterije Katoliškega prosvetnega društva v Sv. Petru pod Sv. gorami, ki stanejo samo 5 dinarjev in s katerimi lahko zadeniš krasne dobitke.

Ne samo voda in solnce, ampak tudi mlo je predpogoj vsake uspešne zehne. To mlo je »Gazela«, katerega dobitke v vsaki trgovini.

Ravnokar je izšel v založbi Oglasnega zavoda Vinko Kovačič v Mariboru, na 126 straneh »Gospodarski koledar« za leto 1926 v zanimivo vsebino, namenjen v prvi vrsti gospodarskim krogom. Razpošilja se proti vpošiljatvi 7 din. na vse strani.

Ce je hladno, vsak misli na zimo, treba se je preskrbeti s tem in onim, pa po možnosti z malim denarjem dobiš in dobro kupiti. Kdor si pa hoče z malim denarjem dosti nabaviti, mora ceno kupiti. To bi pa prav gotovo vsak rad, zato bomo kar povedali vir za cenen nakup raznega sukna, volne, odej, konjskih koc, barhentov, platna, klobukov, perila, samovenc, nogavic itd. itd. Franc Mastek,

specijalni stedenici za 63 din., 12 dvojnatih ali 4 specijalne stedenice za 99 din., 36 dvojnatih ali 12 specijalnih stedenic za 250 din., že obenem z zabojem in poštno razpošilja po povzetju ali proti vnaprej poslanemu denarju lekarnar Eugen V. Feller v Stubični Domji, Elsatrg 341, Hrvatska. — Posamezne stedenice »Elsafuda« po 10 din. v lekarnah in sorodnih trgovinah.

Maribor, Glavni trg 16. Kadar se mudite v svrhu nakupa v Mariboru, naj nikdo ne pozabi obiskati te tvrdkel

RESOLUCIJE

SHODA SLS V HOČAH PRI MARIBORU.

1. Zborovalci soglašajo s politiko Jugoslovanskega kluba, mu izrekajo zaupanje in pozivajo, naj vztraja v boju za pravice in svobodo slov. naroda.
2. Protestiramo zoper nameravano znižanje ekstenenega minimuma ter zahtevamo, da se isti poviša vsaj na 15.000 D ter da se lestvica bere v dinarjih namesto v kronah in da se ne pobira nobenega pribitka na dohodnino.
3. Uvedejo naj se zopet davčni plačilni nalogi.
4. Pristojbine za vročitev opomina o eksekucijskem postopanju naj se opusti. Za rubež naj znaša pristojbina samo 1 paro na 1 D zaostanka.
5. Najodločneje protestiramo, da se okrajnim zastopom in občinam ne izplačujejo doklade, ki jim gre do ter zahtevamo, da vlada izplača takoj svoj (državni) prispevek za okrajne ceste, ker je krivično, protipostavno zadrževati ta prispevek in jemlje tako ravnanje za upanje v drž. upravo, ki na eni strani zahteva brezobzirno pretirane davke, sama pa svojih postavnih obveznosti ne izpolni.
6. Gospod minister Radič je v Ljubljani rekel, da je nemogoče, da bi Hrvatje in Slovenci tako malo davkov plačevali, kakor danes Srbi. Take besede bijejo v obraz pravičnosti in enakopravnosti, zato jih obsojamo kot žaljive in krivične ter zahtevamo izenačenje davkov.
7. Izrekamo slovesno, da smo solidarni s svojimi škofi v boju za pravice cerkve in vere v naši državi zlasti za versko šolo.
8. Davek za poslovni promet se naj zniža na polovico; davek na ročno delo se naj takoj odpravi.
9. Mali obrtniki, ki se bavijo s popravili, blago pa izdelujejo in predelujejo samo naročilih, naj bodo oproščeni poslovnega davka, četudi imajo nad 2 pomočnika (brez ozira na število vajencev).
10. Ker je tekom let most državne ceste skozi katererega teče hoki potok voda skoraj do vrha zasula in vsled tega voda ne more zadostno otekati, zahtevamo kot nujno potrebno, da se most razširi (poveča).
11. Fala z novim letom poviša ceno za električno luč za 50—60 odstotkov, ne da bi navedla razloge; ker smatramo to kot neopravičeno izžemanje kmetiskega prebivalstva — pravičnih vzrokov za to zvišanje ni, — zato protestiramo zoper to povišanje.
12. Zahtevamo, da se postaja Hoče razširi v tovrsto postajo.
13. Naša brezpogojna zahteva je, da ostane slovensko vseučilišče v Ljubljani celo in neokrnjeno.
14. Vsi stanovni, delavski, trgovski in obrtni, notarski, advokatski, zdravniški imajo svoja postavna stanovska zastopstva, samo najvažnejši in najštevilnejši kmetijski nima nobenega zastopstva — ker Kmetijska družba se po svojem ustroju iz dobe Marije Terezije ne more smatrati za to — zato zahtevamo kot nujno zahtevano, da se uzakoni čimprej kmetijska zbornica z odločilnim vplivom pri zakonodaji.

Dopisli.

Sv. Križ pri Mariboru. Na Stefanovo smo priredili 125letnico Slomškovega rojstva s primernim nagovorom o njegovem delovanju za blagor našega naroda, posebno pa še za nas, ki stanujemo ob severni meji. Naša vrta dekleta pa so nam podala krasen igrokaz »Dve mater« in sicer tako dobro, da so bili gledalci pri nekaterih prizorih do solz ginjeni. Ljubki prizori, kakor molitev Ljudmile pred Marijino kapelico, zlasti pa še, ko v svoji žalosti vzame Mariji Jezuščka, dokler ji ne vrne hčerke, prelepa pesem Olge v ječi, njeno neustrašeno zaupanje v Marijo, se vtisnejo vsakomur neizbrisno v spomin in srce. Da bodo to lepo igro videli tudi tisti, ki jim ni bilo mogoče priti na Stefanovo k nam, jo ponovimo v nedeljo, dne 3. januarja.

St. Ilj v Slov. gor. Prosvetno društvo v St. Ilju v Slov. gor. priredi v nedeljo, dne 3. januarja, ljudsko igro v starih dejanjih: »Stari in mladi.« Sodeluje tudi moški pevski zbor. Pridite! — Odbor.

Bistrica pri Rušah. Prostovoljno gasilno društvo priredi v nedeljo, dne 3. januarja, v gostilni g. Ljud. Rottnerja plesni venček s srečolovom. Začetek ob tih popoldne. Vstopnina 5 din. Za obilen obisk prosil — odbor.

Sv. Boltenk v Slov. gor. Ušesa nas že boljijo in žep je dobil že sušico od same novoletne godbe. Vsak trenutek se pričakuje par piskačev, ki imajo usta polna novoletne sreče, grlo pa polno novoletne zehne; z eno roko pritisakajo na svoje instrumente, drugo pa ti pomolijo pod nos, češ: Dajte, dajte, sreča ni zastoj! Sicer smo jim letos precej znižali tarifo, zadovoljni so že tudi z manjšim darom. Vendar pa ta beračija ni prazno delo, v enem tednu se nabere precejšnja svota. Kaj, ko bi tudi ti, ljubi »Slovenski Gospodar«, vzel enkrat velike citre ali hreščečo harmoniko in bi šel v novem letu nabirati po hišah nove naročnike? Za godbo dajo ljudje vse. Če prideš s kakšno nabiralno polo, vidiš le kisle obraze; očka drži že za kljuko, da zaloputne vrata pred teboj, mamka hiti v kuhinjo, nima časa te poslušati; in vendar ne prosiš za več kakor za 8 dinarjev za